

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513215371
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513215371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci navrhovateľa G. G. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v N. nad Y. G. č. XX zastúpeného JUDr. Rudolfom Žiklom advokátom so sídlom v Košiciach na Tichej ul. č. 18 proti odporkyni S. G. rod. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v N. nad Y. G. č. XX zastúpenej JUDr. Katarínou Adamovskou advokátkou so sídlom v Košiciach na Žižkovej ul. č. 6 v konaní o rozvod manželstva o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 6.3.2015 č.k. 15C 335/2013-56 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a návrh na rozvod zamietol. Uviedla, že s rozvodom manželstva nesúhlasila od začiatku konania a nesúhlasí s ním ani teraz. Je hlboko veriaca, rozvod manželstva je pre ňu z náboženských dôvodov neprípustný a napriek všetkému verí, že rozvod jej manželstva s navrhovateľom nie je správnym riešením. Manželstvo s navrhovateľom by bolo možné zachrániť v prípade, ak by navrhovateľ prestal nadmerne požívať alkohol, správal sa k nej slušne a prispieval by finančne aj osobnými výkonmi na udržiavanie a vedenie spoločnej domácnosti. Aj znalecký posudok MUDr. Štefana Safka CSc. v konaní vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 12Ps 8/2011 o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony navrhovateľa konštatoval u navrhovateľa tretie štádium chronického alkoholizmu, v ktorom by však ešte navrhovateľ mal byť schopný zdržať sa požívania alkoholu, pokiaľ by chcel. Za návrhom navrhovateľa o rozvod manželstva s ňou vidí len snahu navrhovateľa získať od nej značné finančné prostriedky z titulu vyporiadania BSM k rodinnému domu v obci Byster, ktorý vlastní v podiele 1/1, ktoré by následne mohol prepíť so svojimi spoločníkmi. Navrhovateľ jej neraz vykričal, že ju rozvodom ich manželstva pripraví v prípade jeho smrti o poberanie vdovského dôchodku, aby ani po jeho smrti nemala osoh z jeho peňazí, keďže v súčasnosti jej na výživu nič neprispieva. Nevie kto sa o navrhovateľa postará po rozvode ich manželstva v starobe a chorobe, keďže navrhovateľ má úplne narušené vzťahy s oboma ich dospelými deťmi a ona má opodstatnené podozrenie, že navrhovateľ je aj v súčasnosti v dôsledku svojho alkoholizmu vážne chorý, čomu nasvedčuje aj jeho rýchle chudnutie v spojení s neochotou vzdať sa alkoholu. Uviedla, že s navrhovateľom prežila viac ako 38 rokov manželstva v dobrom aj v zlom, svoj manželský sľub nedala ľahkovážne, nepremyslene ani dočasne, napriek všetkému je ochotná v tomto manželskom zväzku vytrvať. Poukázala na ust. § 100 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého má súd v konaní o rozvod manželstva viesť manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usilovať sa o ich zmierenie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril názor, že ich manželstvo s odporkyňou je trvalo rozvrátené a nefunkčné, neplní žiadnu z funkcií, ktoré Zákon o rodine takejto inštitúcii muža a ženy ukladá. Tento stav sa vôbec nezmenil ani potom, čo bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. S odporkyňou prakticky dlhodobo ako manželia nežijú, tento stav trvá cca 8 rokov. Žijú oddelene, odporkyňa o neho vôbec nejaví záujem, nestará sa o neho, neperie mu, nevarí, majú oddelené domácnosti, oddelene hospodária, nežijú dlhodobo ani v intímnej oblasti, odporkyňa mu v ničom nepomáha. On o ňu tiež už nemá záujem. Prakticky spolu vôbec nekomunikujú a keď aj spolu komunikujú, rozhovor sa vždy skončí hádkami. Odporkyňa mu doslova pre malichernosti vyrobila veľa problémov a pri každej príležitosti, ak bol problém, privolávala policajné orgány. Veci sa potom riešili v jeho neprospech v rámci priestupkových konaní, kde zaplatil značné finančné pokuty. Za toto jednanie sa mu odporkyňa hnuší a nemieni s ňou viac obnoviť spolužitie. Odporkyňa poštvála proti nemu aj deti, ktoré s ním vôbec nekomunikujú. Syn N. ho viackrát fyzicky ako aj verbálne na podnet odporkyne napadol. Syn mu kradne v dome elektrinu, pretože v dome bez jeho súhlasu podniká a často sa stáva, že majú veľké nedoplatky za elektrinu, ktoré platí v prevažnej miere zo svojho príjmu. Stav zašiel tak ďaleko, že netravia spoločne ani sviatky, ktoré on trávi u svojej sestry, pričom odporkyňa sa niekoľkokrát vyjadrila, že si nepraje, aby sviatky trávil s rodinou. Pokiaľ odporkyňa v odvolaní tvrdí, že je veriaca, je to pravdou len do tej miery, že chodí do kostola, kde robí aj kostolníčku, ale v jej prípade sa jedná o obyčajnú farizejku, pretože sa v živote neriadi božími prikázaniami, pretože inak by sa k nemu ako aj k celému manželskému spolunažívaniu stavala inak. Odporkyňu už nemá rád, všemožne sa jej vyhýba, podľa možnosti s ňou vôbec nekomunikuje. Odporkyňa pritom obýva celý rodinný dom, ktorý spoločne nadobudli a on obýva len jednu miestnosť, bývalú garáž, ktorú si uspôsobil na potreby bývania. Nepopiera, že si občas vypije, ale činí tak len z dôvodu, že si uvedomil, že prakticky nemá nikoho, odporkyňa rozbila ich manželstva a poštvála deti proti nemu. V súčasnosti pitie alkoholu obmedzuje z dôvodu, že má priateľku, s ktorou si dobre rozumie, plánujú spoločný život aj to je jeden z dôvodov, prečo nechce zotrvať v manželstve s odporkyňou. Podané odvolanie hodnotí ako účelové a špekulatívne, nakoľko manželke nejde o to, aby zachránila ich bez tak rozvrátené manželstvo, ale aby sa vyhla majetkovoprávnemu vysporiadaniu. Poukazuje na to, že v rámci prvostupňového konania to bol on, kto inicioval zmier za účelom vyriešenia manželských problémov, pričom súd za týmto účelom na dlhodobo odročil pojednávanie, ale celá situácia sa vyvinula tak, že ich vzťahy s odporkyňou sa nezlepšili, ale sa ešte viac zhoršili.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. ust. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol. Z ust. § 23 Zákona o rodine citovaného v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa vyplýva, že zákonným predpokladom zrušenia manželstva rozvodom je existencia vážneho rozvratu vzťahu medzi manželmi, pre ktorý manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel, pričom záver o vážnosti rozvratu medzi manželmi je odôvodnený vtedy, ak sa rozvrat vzťahu medzi manželmi javí ako neodčiniteľný, nenapraviteľný vzhľadom na jeho intenzitu (hĺbku) a trvalosť rozvratu a so zreteľom na možnosť ďalšieho plnenia spoločenského účelu manželstva. Účel manželstva vyplýva z jeho základných funkcií a to funkcie biologickej spočívajúcej v tom, že manželstvo vytvára najvhodnejšie prostredie na zabezpečenie reprodukcie spoločnosti a na uspokojovanie citových a sexuálnych potrieb, funkcie výchovnej, spočívajúcej v založení rodiny a riadnej výchove detí, funkcie vzájomnej pomoci spočívajúcej vo vytváraní zdravého rodinného prostredia, v ktorom manželia a ostatní členovia nimi založenej rodiny si všestranne vzájomne pomáhajú a funkcie hospodárskej, t.j. že obaja manželia sa starajú o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Predpokladom rozvodu manželstva je objektívne zistenie podmienok pre rozvod a to, či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, v ktorom manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení poskytujúc si vzájomnú pomoc a podporu. Prechodný a krátkodobý nesúlad medzi manželmi nemôže byť dôvodom na rozvod manželstva. Zo skutkového

stavu zisteného súdom prvého stupňa vyplýva objektívne kvalifikovaný rozvrat vzťahu medzi manželmi daný intenzitou rozvratu a dĺžkou jeho trvania, nakoľko manželia síce žijú v spoločnom rodinnom dome, avšak nevedú spoločnú domácnosť dlhodobo približne 10 rokov, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, nekomunikujú a pokiaľ komunikujú, vznikajú medzi nimi hádky, ktoré vedú spravidla k zásahom policajných hliadok a k následnému priestupkovému konaniu. Záujem odporkyne o zotrvanie v manželstve nemôže byť sám o sebe dôvodom, aby súd nútil navrhovateľa zotrvať vo vzťahu, ktorý považuje za neperspektívny, pretože na naplnenie účelu manželstva je potrebná snaha oboch strán, vzájomné pochopenie a citové zblíženie. Odporkyňa navyše nepreukázala žiadnu snahu o reparáciu vzťahu s navrhovateľom, ktorá by mala nejakú konkrétnu podobu. Obrana odporkyne v konaní spočíva len vo vyjadrení jej názoru, že navrhovateľ by sa mal zdržať požívania alkoholických nápojov a podieľať sa na spoločnej domácnosti finančne, či fyzicky. Neuvádza však žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť jej snahu o obnovu manželského spolužitia. Paradoxne vyznieva aj jej obrana v konaní, keď chce zotrvať v manželstve s navrhovateľom, ktorý v nadmernej miere požíva alkoholické nápoje, je agresívny, nepodieľa sa na chode domácnosti, pričom ide o stav dlhodobý. Z výpovedí oboch účastníkov je zjavné, že odporkyňa k navrhovateľovi nemá skutočný pozitívny vzťah, ktorý by nasvedčoval tomu, že existuje aspoň minimálna možnosť reparácie vzťahu medzi manželmi. Rovnako navrhovateľ k odporkyňi stratil akýkoľvek citový vzťah. Odvolací súd preto dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že skončenie manželstva účastníkov konania rozvodom má v tomto prípade svoje zákonné opodstatnenie, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.